

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Kvinder

Citation: Larsen, Karl: "Kvinder", i Larsen, Karl: *Kvinder*, Gyldendalske Boghandels Forlag, 1889, s. 111. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_02-shoot-idm139822171046688/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Kvinder

WILLIBALD.

Anger er et trivielt Ord, Moder. —

FRUEN.

Ja, jeg mener, Du vil gøre alt dit for at se at faa det gjort godt igjen . . . saa vidt muligt.

WILLIBALD.

Ja, om det var muligt, Moder.

OBERSTEN.

Det er netop Sagen.

FRUEN.

Ja, jeg ved jo nok, at der er meget, som Du ikke kan oprette. (sterkt udbrydende) Stakkels Willibald, min egen Dreng, der er nok at afgøre med Dig og din Samvittighed alene.

WILLIBALD.

Ja, det er sandt, Moder. Den hele Affære og hvad der knytter sig til den, det er netop i strengeste Forstand min egen Sag. Og ikke noget andet Menneske, end ikke Du eller Fader, kan hjælpe mig saa meget som en Fingersbred til Rette. — — Og jeg har ogsaa allerede afgjort det med mig selv ganske ene.

FRUEN

(ængstet).

Men saadnu maa Du ikke tale, Willibald.